

Глава 2.

Свадбата.

3. Свадбата за всѣки младежъ, който и да бжде, ще се извършва по слѣдующия начинъ.

Въ петѣкъ момъка ще прати дрехитѣ съ другитѣ пренадлежащи на булката, само съ единъ неговъ сродникъ мжжъ или жена, безъ да има други подаръци или свирачи за въ този день.

4. Годеницата ще проводи на годеника си една риза, едни гащи, безъ да има други чюври, кърпи и други церемоніи.

5. Въ сжбота момъка и момата ще призоватъ свадбаритѣ си, за да бждатъ готови за въ недѣля сутринта.

6. Въ недѣля младоженека съ момковитѣ си (ако обича и свирачи (ще отидатъ да земятъ кумжтѣ си, и заедно отидятъ да земятъ булката, и подиръ отпущ на служба-тж църковнж, ще се извърши венчаніето имъ.

7. Слѣдъ венчаваніето младоженекж и булкатж заедно съ присѣтствующитѣ ще отиджтѣ да ги заведжтѣ на момжка въ кжща-тж и всичкитѣ момени, момкови, като ги поканятъ съ едно само сладко, или кавве, безъ да има огощеніе, ще си разотиджтѣ всѣки о тѣхъ си, и него день момжка може да има свирачи (ако обича) само да посреща колкото ще му доджтѣ презъ него день за да имъ честитатъ.

8. Сутринтж въ понделникъ младоженекж ще си отиде на работжтж и него вечеръ безъ да има огощеніе на моменитѣ.

9. Следъ свадбатж въ ниделя снеманито на булото ще сж извршвж неизменно сжщо *по вехтія тукашянь нашъ обичай*.

10. Ако нѣкой, който и да бжде, дерзналъ да пристжпи и измѣни най-малкото отъ този уставъ, такжва ще има да отговаря и ще се накажи църковно“.

Сливенъ, 26 фувруарий, 1870 г.

Тоя любопитенъ документъ, относящъ се до едни отъ най-консервативно съблюдаванитѣ въ народа ни обичаи, е, до колкото зная, първи по рода си писанъ битовъ паметникъ. Нигде не се чува за писани обичаи преди освобождението ни, въ насока да се обособятъ като свѣтско-черковенъ законъ. Както се вижда отъ пунктъ 10 на въпросния „уставъ“, последниятъ разполага и съ известни санкции за редовното му и еднакво прилагане на практика „църковно наказание“).

„Уставътъ“, преди всичко, е преследвалъ задачата да се опростотворятъ съпроводенитѣ съ непоносими за всички годежни и сватбени разноски: „Дрехитѣ“, казва се тамъ, трѣбва да бждатъ по възможность „по-ефтини“. Че е имало надпреварване, коя по-голѣмъ и по-богатъ *чеизъ* да занесе на мжжа си, а кой по-голѣми подаръци да направи на момата и роднинитѣ ѝ, да изкара по-блѣскава сватба и т. н. — това се